

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 28 października 2025 r.,
w sprawie **P. J.**

skazanego z art. 297 § 1 k.k. i in.

wniosku o wznowienie postępowania karnego,

prawomocnie zakończonych wyrokami Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 28 listopada 2024 r., sygn. akt II AKa 351/24,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu,

z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 128/23,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec
jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Sosnowcu wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 128/23, uznał oskarżonego P. J. za winnego popełnienia dwóch szczegółowo opisanych w wyroku przestępstw z art. 297 § 1 k.k. i art. 233 § 1 k.k. i innych, popełnionych w ramach ciągu przestępstw, za które wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i jedną karę grzywny 300 stawek dziennych po 10 zł każda. Sąd I instancji orzekł również w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonych: N. F. , W. G. , D. M. oraz W. S. .

Po rozpoznaniu apelacji prokuratora, wniesionej również na niekorzyść P. J. w zakresie uniewinnienia go od zarzutu z art. 258 § 1 k.k., oraz obrońcy oskarżonej N. F. , Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 28 listopada 2024 r., sygn. akt II AKa 351/24, zmienił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 73 § 2 k.k. oskarżonych N. F. , W. G. , D. M. i W. S. oddał w okresie próby pod dozór kuratora, w pozostałej części, w tym wobec P. J. zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Pismem z dnia 16 czerwca 2025 r. skazany P. J. wniósł o „wznowienie całego postępowania, a jeżeli nie są to wystarczające dowody, to proszę Wysoki Sąd o przywrócenie mi terminów odwoławczych”. W piśmie skazany podał, że nie wiedział o terminach rozpraw toczących się przed Sądem I instancji. Wskazał również, że nie otrzymał jakichkolwiek listownych zawiadomień o terminach rozpraw, a o fakcie skazania dowiedział się dopiero w dniu 4 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, a w związku z tym należało odmówić jego przyjęcia.

Zgodnie z przepisem art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. O oczywistej bezzasadności wniosku o wznowienie postępowania można twierdzić nie tylko wówczas, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. Oczywista bezzasadność, o której mowa w art. 545 § 3 k.p.k., występuje również wówczas, gdy nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (zob. np. postanowienie SN z dnia 25 lutego 2025 r., sygn. akt V KO 9/25).

Jedną z podstaw wznowienia postępowania jest rozpoznanie sprawy pod nieobecność oskarżonego, któremu nie doręczono zawiadomienia o terminie

posiedzenia lub rozprawy albo doręczono je w inny sposób niż osobiście, gdy wykaże on, że nie wiedział o terminie oraz o możliwości wydania orzeczenia pod jego nieobecność (art. 540b § 1 k.p.k.). Istotne jest jednak to, że nie można wznowić postępowania na tej podstawie m.in. w przypadku, o którym mowa w art. 133 § 2 k.p.k. Gdy pismo przesłane zostanie za pośrednictwem operatora pocztowego i nie jest możliwe jego doręczenie w sposób wskazany w art. 132 k.p.k. (do rąk własnych albo za pośrednictwem dorosłego domownika, administracji domu, dozorczy lub sołtysa), doręczający umieszcza zawiadomienie w skrzynce do doręczania korespondencji bądź na drzwiach mieszkania adresata lub w innym widocznym miejscu ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono oraz że należy je odebrać w ciągu 7 dni; w razie bezskutecznego upływu tego terminu, należy czynność zawiadomienia powtórzyć jeden raz. W razie dokonania tych czynności pismo uznaje się za doręczone.

Skazany nie ma zatem racji twierdząc, że został pozbawiony prawa do udziału w sprawie oraz możliwości wniesienia apelacji od niekorzystnego dla niego wyroku. Skazany został prawidłowo powiadomiony o terminach rozpraw przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu. W przypadku każdego terminu rozprawy zawiadomienia były przesyłane na wskazany przez skazanego adres: „ul. P. [...], XX-XXX C.”. Skazany kierowanych na ten adres przesyłek nie podjął; listy były dwukrotnie awizowane. Tym samym zostały one skutecznie doręczone, a możliwość wznowienia postępowania w oparciu o przepis art. 540b § 1 k.p.k. jest wykluczona. W takim przypadku obecność skazanego na rozprawach przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu była uprawnieniem (art. 374 § 1 k.p.k.), z którego nie skorzystał ze względu na brak podjęcia zawiadomień. W takim przypadku niekorzystne dla siebie skutki zaniechania ponosi sam skazany.

Warto również dodać, że Sąd Okręgowy w Sosnowcu postanowieniem z dnia 18 lutego 2025 r., sygn. akt IV K 128/23, nie uwzględnił wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 128/23 wraz z uzasadnieniem, a także wniesienia apelacji od tego wyroku. Sąd wskazał, że nie zaistniały „szczególne, obiektywne okoliczności, które uniemożliwiły skazanemu

złożenie w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (...) oraz ewentualnie wniesienia apelacji od wyroku (...), jeżeli był on w sprawie zupełnie pasywny, nie skorzystał z prawa udziału w rozprawie, nie wykazał żadnej aktywności w zakresie uzyskania informacji o treści wyroku. Nie ulega więc wątpliwości, że niedotrzymanie terminu było w tej sprawie skutkiem zaniedbania przez samego skazanego czynności, które – gdyby zostały przez niego podjęte – pozwalały mu wykorzystać przysługujące mu uprawnienia procesowe” (k. 724-725 akt). Należy również nadmienić, że skazany w dniu 30 września 2024 r. odebrał zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej, która odbyła się w dniu 28 listopada 2024 r. (k. 654a akt). Mimo to skazany na rozprawę nie stawił się, a zatem sam zrezygnował z przysługującego mu uprawnienia do obrony także na etapie postępowania przed Sądem odwoławczym. Podkreślić należy, że skazany odebrał to zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej, które było dwukrotnie awizowane na ten sam adres, na który były wysyłane zawiadomienia o terminach rozpraw w Sądzie Okręgowym.

W związku z powyższym wniosek o wznowienie postępowania okazał się bezzasadny w stopniu oczywistym, nie wymagającym bardziej wnikliwych ustaleń.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[a.ł.]